

Službeni list

Europske unije

C 304

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 63.
14. rujna 2020.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud

2020/C 304/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2020/C 304/02 Predmet C-630/19: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 26. veljače 2020. (zahtjevi za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – PAGE International Lda protiv Autoridade Tributária e Aduaneira (Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Odbitak pretporeza – Direktiva 2006/112/EZ – Članci 168. i 176. – Isključenje prava na odbitak – Stjecanje usluga prehrane – Standstill klauzula – Pristupanje Europskoj uniji) 2

2020/C 304/03 Spojeni predmeti C-632/19 i C-633/19: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 16. srpnja 2020. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgija) – Federale Overheidsdienst Financiën, Openbaar Ministerie protiv Metalen Galler NV (C-632/19 i C-633/19), LW-Idee GmbH (C-632/19 i C-633/19), KGH Belgium NV (C-632/19), Vollers Belgium NV (C-633/19) (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Damping – Uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Kine – Uredba (EZ) br. 91/2009 – Valjanost i tumačenje – Nepostojanje dostatnih pojašnjenja o činjeničnom kontekstu glavnog postupka kao i razloga koji opravdavaju potrebu odgovora na prethodna pitanja – Očita nedopuštenost) 3

2020/C 304/04 Predmet C-839/19 P: Žalba koju je 16. studenoga 2019. podnijela Karolina Romańska protiv rješenja Općeg suda od 6. rujna 2019. u predmetu T-212/18, Romańska protiv Frontexa 3

HR

2020/C 304/24	Predmet T-468/20: Tužba podnesena 24. srpnja 2020. – LB protiv Parlamenta	20
2020/C 304/25	Predmet T-478/20: Tužba podnesena 28. srpnja 2020. – Bigben Connected protiv EUIPO-a – Forsee Power (FORCE POWER)	21
2020/C 304/26	Predmet T-479/20: Tužba podnesena 28. srpnja 2020. – Eurobolt i dr. protiv Komisije	22
2020/C 304/27	Predmet T-480/20: Tužba podnesena 28. srpnja 2020. – Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics i Jushi Egypt for Fiberglass Industry protiv Komisije	23
2020/C 304/28	Predmet T-481/20: Tužba podnesena 31. srpnja 2020. – Magnetec protiv EUIPO-a – (CoolTUBE)	24
2020/C 304/29	Predmet T-484/20: Tužba podnesena 3. kolovoza 2020. – SATSE protiv Komisije	25
2020/C 304/30	Predmet T-485/20: Tužba podnesena 5. kolovoza 2020. – Junqueras i Vies protiv Parlamenta	25

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije

(2020/C 304/01)

Posljednja objava

SL C 297, 7.9.2020.

Prethodne objave

SL C 287, 31.8.2020.

SL C 279, 24.8.2020.

SL C 271, 17.8.2020.

SL C 262, 10.8.2020.

SL C 255, 3.8.2020.

SL C 247, 27.7.2020.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 26. veljače 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – PAGE International Lda protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-630/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Odbitak pretporeza – Direktiva 2006/112/EZ – Članci 168. i 176. – Isključenje prava na odbitak – Stjecanje usluga prehrane – Standstill klauzula – Pristupanje Europskoj uniji)

(2020/C 304/02)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PAGE International Lda

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izreka

Članak 168. točku (a) i članak 176. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalno zakonodavstvo koje nakon pristupanja dotične države članice Europskoj uniji sužava opseg troškova isključenih iz prava na odbitak poreza na dodanu vrijednost, dopuštajući, pod određenim uvjetima, djelomičan odbitak poreza na dodanu vrijednost za takve troškove, među kojima posebno one vezane uz prehranu, čak i ako porezni obveznik dokaže da su ti troškovi u cijelosti bili namijenjeni obavljanju njegove oporezive gospodarske djelatnosti.

⁽¹⁾ SL C 389, 11. 11. 2019.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 16. srpnja 2020. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgija) – Federale Overheidsdienst Financiën, Openbaar Ministerie protiv Metalen Galler NV (C-632/19 i C-633/19), LW-Idee GmbH (C-632/19 i C-633/19), KGH Belgium NV (C-632/19), Vollers Belgium NV (C-633/19)

(Spojeni predmeti C-632/19 i C-633/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Damping – Uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Kine – Uredba (EZ) br. 91/2009 – Valjanost i tumačenje – Nepostojanje dostatnih pojašnjenja o činjeničnom kontekstu glavnog postupka kao i razloga koji opravdavaju potrebu odgovora na prethodna pitanja – Očita nedopuštenost)

(2020/C 304/03)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Federale Overheidsdienst Financiën, Openbaar Ministerie

Tuženici: Metalen Galler NV (C-632/19 i C-633/19), LW-Idee GmbH (C-632/19 i C-633/19), KGH Belgium NV (C-632/19), Vollers Belgium NV (C-633/19),

Izreka

Zahtjevi za prethodnu odluku koje je rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Prvostupanjski sud u Antwerpenu, Belgija) uputio odlukama od 27. ožujka 2019. su očito nedopušteni.

⁽¹⁾ SL C 399, 25. 11. 2019.

Žalba koju je 16. studenoga 2019. podnijela Karolina Romańska protiv rješenja Općeg suda od 6. rujna 2019. u predmetu T-212/18, Romańska protiv Frontexa

(Predmet C-839/19 P)

(2020/C 304/04)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Karolina Romańska – Kuć (zastupnik: A. Tetkowska, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu

Predmet je rješenjem od 31. siječnja 2020. brisan iz upisnika.

Žalba koju je 19. veljače 2020. podnio Currency One S.A. protiv presude Općeg suda od 19. prosinca 2019. u predmetu T-501/18, Currency One protiv EUIPO-a – Cinkciarz.pl

(Predmet C-101/20 P)

(2020/C 304/05)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Currency One S.A. (zastupnik: P. Szmids, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Cinkciarz.pl sp. z o.o.

Odlukom Suda (vijeće za dopuštanje žalbi) od 28. svibnja 2020. žalba nije dopuštena.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2020. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poljska) – MN, DN, JN, ZN protiv X Bank S.A.

(Predmet C-198/20)

(2020/C 304/06)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: MN, DN, JN, ZN

Tuženik: X Bank S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. točku (b) Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (¹), članak 3. stavke 1. i 2., članak 4. Direktive 93/13 te njezine uvodne izjave:

- budući da potrošači moraju biti jednako zaštićeni prema usmeno sklopljenim ugovorima kao i prema pisanima, bez obzira na to jesu li u potonjima ugovorne odredbe sadržane u jednom ili u više dokumenata;
- budući da se ta procjena nepoštenosti odredaba koja se provodi u skladu s odabranim općim kriterijima, posebno u prodaji ili pružanju javnih usluga gdje se usluge pružaju kolektivno čime se u obzir uzima čimbenik solidarnosti među korisnicima, mora upotpuniti tako da se najprije općenito ocijene različiti uključeni interesi; budući da to predstavlja uvjet o dobroj vjeri; budući da prilikom donošenja procjene o dobroj vjeri posebnu pozornost treba posvetiti jačini polazišta pregovaračkih strana, zatim je li potrošač bio naveden da prihvati odredbu i je li roba ili usluga prodana ili pružena na temelju posebne narudžbe potrošača; budući da prodavatelj robe ili pružatelj usluga možda ispunjava uvjet o dobroj vjeri ako postupa pošteno i pravedno u odnosu na drugu stranu o čijim zakonitim interesima mora voditi računa;
- budući da bi se ugovori trebali sastavljati jasnim, razumljivim jezikom, a potrošač bi zapravo trebao dobiti mogućnost da pregleda sve odredbe te bi, u slučaju kakvih dvojbi, trebalo prevagnuti tumačenje koje je za potrošača najpovoljnije;

s obzirom na točke 16. i 21. presude Suda od 3. rujna 2015. Horațiu Ovidiu Costea/SC Volksbank România SA (C-110/14, ECLI:EU:C:2015:538) i točke 20. i 26. do 33. mišljenja nezavisnog odvjetnika Pedra Cruza Villalóna od 23. travnja 2015. (ECLI:EU:C:2015:271),

tumačiti na način da svi potrošači imaju pravo na zaštitu potrošača propisanu Direktivom 93/13?

Ili pak, kako je to navedeno u točki 74. presude Suda od 30. travnja 2014. u predmetu Árpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai/OTP Jelzálogbank Zrt, (ECLI:EU:C:2014:282), pravo na zaštitu potrošača ima samo prosječni potrošač koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću? Drugim riječima, može li nacionalni sud utvrditi nepoštenost odredbi ugovora koji je sklopio svaki potrošač ili pak može utvrditi samo nepoštenost odredbi ugovora koji je sklopio potrošač koji se može smatrati prosječnim potrošačem koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću?

2. U slučaju da se na prvo pitanje odgovori da pravo na zaštitu potrošača na temelju Direktive 93/13 nemaju svi potrošači, nego samo prosječni potrošač koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću, može li se prosječnim potrošačem koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću smatrati potrošač koji prije sklapanja ugovora o hipotekarnom kreditu indeksiranom u stranoj valuti u iznosu od 150 000,00 poljskih zlota koji se sklapa na 30 godina nije pročitao ugovor? Može li se takvom potrošaču pružiti zaštita na temelju Direktive 93/13?
3. U slučaju da se na prvo pitanje odgovori da pravo na zaštitu potrošača na temelju Direktive 93/13 nemaju svi potrošači, nego samo prosječni potrošač koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću, može li se prosječnim potrošačem koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću smatrati potrošač koji, iako je pročitao nacrt ugovora o hipotekarnom kreditu indeksiranom u stranoj valuti koji se sklapa na 30 godina u iznosu od 150 000,00 poljskih zlota, nije u cijelosti razumio ugovor te unatoč tomu nije pokušao razumjeti ugovor prije njegova sklapanja, konkretno, nije se obratio drugoj ugovornoj stranci, banci, sa zahtjevom da mu pojasni ugovor i pojedinačne ugovorne odredbe? Može li se takvom potrošaču pružiti zaštita na temelju Direktive 93/13?

(¹) SL 1993., L 95, str. 29.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.

Žalba koju je 12. svibnja 2020. podnio Claudio Necci protiv rješenja Općeg suda (četvrto vijeće) od 25. ožujka 2020. u predmetu T-129/19, Necci protiv Komisije

(Predmet C-202/20 P)

(2020/C 304/07)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Claudio Necci (zastupnici: S. Orlandi, T. Martin, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Europski parlament, Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine rješenje koje je 25. ožujka 2020. donio Opći sud Europske unije u predmetu Necci/Komisija, T-129/19;
- vrati predmet Općem sudu Europske unije na ponovno odlučivanje;
- o troškovima odluči naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj zahtijeva ukidanje rješenja donesenog 25. svibnja 2020. u predmetu T-129/19, kojim je Opći sud Europske unije njegovu tužbu odbacio kao nedopuštenu i naložio mu snošenje troškova.

U skladu s tim, žalitelj ističe tri žalbena razloga:

Prvi žalbeni razlog temelji se na iskrivljavanju predmeta spora jer je Opći sud Europske unije smatrao da se odlukom od 18. srpnja 2011. nanosi šteta žalitelju.

Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi njegova prava na djelotvornu sudsku zaštitu s obzirom na to da, ako je njegova tužba nedopuštena, žalitelj ne raspolaže nikakvim pravnim lijekom za osporavanje činjenice da više nema nikakvo socijalno osiguranje, unatoč tomu što je radio čitav svoj život.

Treći žalbeni razlog temelji se na povredi načela jednog mjerodavnog prava s obzirom na to da je Opći sud Europske unije presudio da gubitak socijalnog osiguranja u Italiji zbog prijenosa „proizlazi iz pravnih normi svojstvenih nacionalnom pravu o kojem je riječ i koje ne utječe na njegov položaj u odnosu na RCAM”.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2020. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poljska) – M.P., B.P. protiv „A.” koji obavlja djelatnost posredstvom društva „A.” S.A.

(Predmet C-212/20)

(2020/C 304/08)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: M.P., B.P.

Tuženik: „A.” koji obavlja djelatnost posredstvom društva „A.” S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li ugovorna odredba kojom se utvrđuje kupovni i prodajni tečaj strane valute u ugovoru o kreditu indeksiranom u stranoj valuti – s obzirom na članak 3. stavak 1., članak 4. stavak 1. i članak 5. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾ i njezine uvodne izjave kojima se predviđa da ugovor treba sastaviti jasnim i razumljivim jezikom i da u slučaju dvojbi treba prevagnuti tumačenje koje je najpovoljnije za potrošača – biti sastavljena na nedvosmislen način, odnosno tako da korisnik kredita / potrošač može samostalno odrediti tečaj na određeni dan ili se pak ugovorna odredba – s obzirom na vrstu ugovora o kojoj je riječ u članku 4. stavku 1. navedene direktive, dugoročnu prirodu ugovora (koji traje nekoliko desetljeća) i činjenicu da je vrijednost strane valute podložna stalnim promjenama (koje mogu nastati u bilo kojem trenutku) – može sastaviti na općenitiji način, odnosno s obzirom na tržišnu vrijednost strane valute, tako da se spriječi uvođenje znatnije neravnoteže između stranaka u pogledu prava i obveza na štetu potrošača u smislu članka 3. stavka 1. navedene direktive?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo [pitanje], je li, s obzirom na članak 5. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima i njezine uvodne izjave, moguće ugovornu odredbu u kojoj je vjerovnik (banka) utvrdio kupovni i prodajni tečaj strane valute tumačiti na način da se ugovorne dvojbe riješe u korist potrošača i da se prihvati da se kupovni i prodajni tečaj strane valute u ugovoru ne utvrđuju proizvoljno, nego po slobodnim tržišnim uvjetima, osobito u situaciji u kojoj obje strane na isti način tumače ugovorne odredbe kojima se utvrđuje kupovni i prodajni tečaj strane valute ili korisnik kredita / potrošač nije pokazao interes za spornu ugovornu odredbu u vrijeme sklapanja i tijekom izvršavanja ugovora, uključujući to da se nije upoznao sa sadržajem ugovora u trenutku njegova sklapanja i tijekom cijelog njegova trajanja?

(¹) SL 1993., L 95, str. 29.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2020. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poljska) – G.W., E.S. protiv „A.” Towarzystwu Ubezpieczeń na Życie S.A.

(Predmet C-213/20)

(2020/C 304/09)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: G.W., E.S.

Tuženik: „A.” Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 36. stavak 1. u vezi s točkom 12. dijela A Priloga III. Direktivi 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju⁽¹⁾ tumačiti na način da se obveza priopćavanja u njemu propisanih informacija odnosi i na osiguranika, ako on nije istodobno ugovaratelj osiguranja i koji kao potrošač i kao stvarni ulagač novčanih sredstava uplaćenih na ime premije osiguranja pristupa ugovoru o grupnom životnom i doživotnom osiguranju s udjelima u kapitalnom fondu, sklopljenom između društva za osiguranje i ugovaratelja osiguranja?
2. U slučaju potvrdnog odgovora, treba li članak 36. stavak 1. u vezi s točkama 11. i 12. dijela A Priloga III. Direktivi 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju tumačiti na način da u okviru pravnog odnosa poput onog u prvom pitanju, obveza priopćavanja o obilježjima kapitalne imovine povezane s udjelima u kapitalnom životnom osiguranju također znači da se potrošača – osiguranika mora detaljno i razumljivo obavijestiti o svim rizicima, njihovoj vrsti i razmjeru, koji su povezani s ulaganjem u imovinu kapitalnog fonda (kao što su strukturirane obveznice ili izvedeni financijski instrumenti) ili je pak, u smislu navedene odredbe, dovoljno potrošaču – osiguraniku pružiti samo osnovne informacije o glavnim vrstama rizika povezanog s ulaganjem sredstava posredstvom kapitalnog fonda osiguranja?
3. Treba li članak 36. stavak 1. u vezi s točkama 11. i 12. dijela A Priloga III. Direktivi 2002/83/EZ tumačiti na način da iz pravnog odnosa poput onog opisanog u prvom i drugom pitanju proizlazi obveza da se potrošača koji pristupa ugovoru o životnom osiguranju kao osiguranika obavijesti o svim investicijskim rizicima i s njima povezanim uvjetima o kojima je izdavatelj imovine (strukturiranih obveznica ili izvedenih financijskih instrumenata) koja čini kapitalni fond osiguranja obavijestio osiguravatelja?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno navedena pitanja, treba li članak 36. stavak 1. Direktive 2002/83/EZ o životnom osiguranju tumačiti na način da potrošača koji pristupa ugovoru o grupnom životnom i doživotnom osiguranju s udjelima u kapitalnom fondu treba obavijestiti o obilježjima kapitalne imovine i rizicima povezanim s ulaganjem u tu imovinu prije sklapanja ugovora, u okviru zasebnog predugovornog postupka, odnosno je li mu protivna odredba nacionalnog prava poput članka 13. stavka 4. Ustave o działalności ubezpieczeniowej z dn. 22 maja 2003 r. (Zakon o djelatnosti osiguranja od 22. svibnja 2003.), (Dz. U. br. 124, poz. 11510; pročišćeni tekst od 16. prosinca 2009., Dz. U. 2010. br. 11, poz. 66) prema kojoj je dovoljno da se te informacije objave tek u sadržaju ugovora o osiguranju i tijekom njegova sklapanja, a trenutak primanja informacija nije jasno i izričito definiran i izdvojen u postupku pristupanja ugovoru?

5. Treba li, u slučaju potvrdnog odgovora na pitanja 1. do 3., treba li članak 36. stavak 1. u vezi s točkama 11. i 12. dijela A. Priloga III. Direktivi 2002/83/EZ 2002/83/EZ o životnom osiguranju također tumačiti na način da pravilno ispunjavanje obveze obavješćivanja koja se njima utvrđuje treba smatrati bitnim sastojkom ugovora o grupnom životnom i doživotnom osiguranju s udjelima u kapitalnom fondu i može li stoga tvrdnja da ta obveza nije pravilno ispunjena dovesti do toga da se osiguranom potrošaču dodijeli pravo na zahtijevanje povrata svih plaćenih premija osiguranja zbog mogućeg utvrđenja ništavosti ugovora ili njegove prvotne nevaljanosti ili zbog mogućeg utvrđenja ništavosti ili nevaljanosti pojedinačne izjave o pristupanju takvom ugovoru?

(¹) SL 2002., L 345, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10, str. 102.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. svibnja 2020. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) – LM

(Predmet C-219/20)

(2020/C 304/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Steiermar

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: LM

Tuženo tijelo: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

uz sudjelovanje: Österreichische Gesundheitskasse

Kompetenzzentrum LSD

Prethodno pitanje

Treba li članak 6. EKLJP-a te članak 41. stavak 1. i članak 47. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba koja u postupku pokrenutom povodom upravnog prekršaja počinjenog iz nehaja obvezno predviđa petogodišnji rok zastare?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. lipnja 2020. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – MT protiv Landespolizeidirektion Steiermark

(Predmet C-231/20)

(2020/C 304/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: MT

Druga stranka u postupku: Landespolizeidirektion Steiermark

Prethodna pitanja

1. Mora li nacionalni sud u okviru kaznenog postupka koji se vodi radi zaštite uređenja monopola ispitati odredbu o kaznenoj sankciji koju primjenjuje s obzirom na slobodu pružanja usluga ako je prethodno ispitao uređenje monopola u skladu sa smjernicama Suda Europske unije i ako je to ispitivanje pokazalo da je uređenje monopola opravdano?

2. Ako odgovor na prvo prethodno pitanje bude potvrđan:
2. a) Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa obvezno izricanje novčane kazne za svaki automat za igre na sreću bez apsolutnog najvišeg ukupnog iznosa izrečenih novčanih kazni?
 2. b) Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa obvezno izricanje najmanje kazne u iznosu od 3 000 eura za svaki automat za igre na sreću?
 2. c) Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa izricanje zamjenske kazne oduzimanja slobode za svaki automat za igre na sreću bez apsolutnog najvišeg ukupnog iznosa izrečenih zamjenskih kazni oduzimanja slobode?
 2. d) Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se u slučaju kažnjavanja stavljanja na raspolaganje lutrija zabranjenih Zakonom o igrama na sreću propisuje da doprinos za troškove kaznenog postupka iznosi 10 % izrečenih novčanih kazni?
3. Ako odgovor na prvo prethodno pitanje bude niječan:
3. a) Treba li članak 49. stavak 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa obvezno izricanje novčane kazne za svaki automat za igre na sreću bez apsolutnog najvišeg ukupnog iznosa izrečenih novčanih kazni?
 3. b) Treba li članak 49. stavak 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa obvezno izricanje najmanje kazne u iznosu od 3 000 eura za svaki automat za igre na sreću?
 3. c) Treba li članak 49. stavak 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa izricanje zamjenske kazne oduzimanja slobode za svaki automat za igre na sreću bez apsolutnog najvišeg ukupnog iznosa izrečenih zamjenskih kazni oduzimanja slobode?
 3. d) Treba li članak 49. stavak 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se u slučaju kažnjavanja stavljanja na raspolaganje lutrija zabranjenih Zakonom o igrama na sreću propisuje da doprinos za troškove kaznenog postupka iznosi 10 % izrečenih novčanih kazni?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. srpnja 2020. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) –
BUND Naturschutz in Bayern e.V. protiv Landkreis Rosenheim.**

(Predmet C-300/20)

(2020/C 304/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BUND Naturschutz in Bayern e.V.

Tuženik: Landkreis Rosenheim

uz sudjelovanje: Landesanstalt für Umwelt, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 2. točku (a) Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš⁽¹⁾ tumačiti na način da se okvir za buduće odobravanje provedbe projekata navedenih u Prilozima I. i II. Direktivi 2011/92/EU⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva o PUO-u) određuje već u slučaju kad se uredbom za zaštitu prirode i krajolika predviđaju opće zabrane s mogućnosti izuzeća i odobrenja koja nisu posebno povezana s projektima iz Prilogâ Direktivi o PUO-u?
2. Treba li članak 3. stavak 2. točku (a) Direktive 2001/42/EZ tumačiti na način da su planovi i programi za poljoprivredu, šumarstvo, uporabu zemlje itd. izrađeni kad je njihov cilj određivanje referentnog okvira upravo za jedno ili više tih područja? Ili je dovoljno ako se za zaštitu prirode i krajolika uređuju opće zabrane i odobrenja koje treba provjeriti u postupku izdavanja odobrenja za velik broj projekata i uporaba i koji mogu neizravno („refleksno”) utjecati na jedno ili više tih područja?
3. Treba li članak 3. stavak 4. Direktive 2001/42/EZ tumačiti na način da se određuje okvir za buduće odobravanje provedbe projekata ako se uredbom donesenom za zaštitu prirode i krajolika za velik broj apstraktno opisanih projekata i mjera u području očuvanja određuju opće zabrane i odobrenja, ali se ne mogu ni predvidjeti ni planirati konkretni projekti prilikom donošenja te uredbe te stoga ne postoji posebna povezanost s konkretnim projektima?

⁽¹⁾ SL 2001., L 197, str. 30. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 17.)

⁽²⁾ Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL 2012., L 26, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. srpnja 2020. uputio Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – SIA Visma Enterprise Konkurences padome

(Predmet C-306/20)

(2020/C 304/13)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā apgabaltiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA Visma Enterprise

Tuženik: Konkurences padome

Prethodna pitanja

1. Može li se sporazum između proizvođača i distributera o kojem je riječ u ovom slučaju (na temelju kojeg tijekom razdoblja od šest (6) mjeseci od registracije moguće transakcije distributer koji ju je ranije registrirao ima prednost u provedbi postupka prodaje s dotičnim krajnjim korisnikom, osim ako se on tome ne protivi) smatrati, u skladu s pravilnim tumačenjem Ugovora o funkcioniranju Europske unije, sporazumom između poduzetnika koji ima za cilj sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja, u smislu članka 101. stavka 1. [UFEU-a]?
2. Sadržava li sporazum između proizvođača i distributera o kojem je riječ u ovom slučaju, koji se tumači u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, naznake na temelju kojih se može ocijeniti je li izuzet iz opće zabrane zabranjenih sporazuma?

3. Može li se smatrati da sporazum između proizvođača i distributera o kojem je riječ u ovom slučaju, koji se tumači u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, čini izuzeće? Primjenjuje li se izuzeće kojim se omogućuje sklapanje vertikalnih sporazuma koji dovode do ograničavanja aktivne prodaje na isključivo dodijeljeno područje ili isključivoj grupi korisnika rezerviranoj za dobavljača, odnosno na području ili korisnicima koje je dobavljač dodijelio drugom kupcu, ako takvo ograničenje ne ograničava prodaju kupčevih korisnika i ako tržišni udio dobavljača (tužitelja) nije veći od 30 %, samo na sustave isključive distribucije?
4. Može li nezakonito postupanje samo jednog gospodarskog subjekta biti jedini sastavni element sporazuma između proizvođača i distributera o kojem je riječ u ovom slučaju, koji se tumače u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije? Mogu li se u okolnostima ovog slučaja, koje se tumače u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, utvrditi naznake o sudjelovanju samo jednog gospodarskog subjekta u zabranjenom sporazumu?
5. Mogu li se u okolnostima ovog slučaja, koje se tumače u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, utvrditi naznake o ograničavanju (narušavanju) tržišnog natjecanja u okviru sustava distribucije ili o prednosti u korist tužitelja ili pak negativnom učinku na tržišno natjecanje?
6. U okolnostima ovog slučaja, koje se tumače u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ako tržišni udio distribucijske mreže nije veći od 30 % (tužitelj je proizvođač, zbog čega njegov tržišni udio uključuje i prihode od prodaje njegovih distributera), mogu li se utvrditi naznake o negativnim učincima na tržišno natjecanje u sustavu distribucije i/ili izvan njega i primjenjuje li se na navedeni sporazum zabrana zabranjenih sporazuma?
7. U skladu s člankom 101. stavkom 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i člankom 2. Uredbe Komisije br. 330/2010 od 20. travnja 2010. (¹), u vezi s njezinim člankom 4. točkom (b):
 - Primjenjuje li se izuzeće na sustav distribucije u skladu s kojim i. sam distributer (trgovac) odabire mogućeg korisnika s kojim će surađivati; ii. dobavljač na temelju objektivnih, općepoznatih i provjerljivih kriterija nije prethodno odredio konkretnu grupu korisnika kojima će svaki distributer pružati svoje usluge; iii. dobavljač, na zahtjev distributera (trgovca), rezervira moguće korisnike za navedenog distributera; iv. ostali distributeri ne znaju za rezervaciju mogućeg korisnika ili o tome nisu prethodno obaviješteni; ili na temelju kojeg je v. jedini kriterij za rezervaciju mogućeg korisnika i za uspostavljanje nastavnog sustava isključive distribucije u korist konkretnog distributera njegov je zahtjev u tom smislu, a ne određivanje dobavljača; odnosno u skladu s kojim vi. rezervacija vrijedi šest (6) mjeseci od registracije moguće transakcije (nakon čega isključiva distribucija prestaje važiti)?
 - Može li se smatrati da pasivna prodaja nije ograničena ako sporazum sklopljen između dobavljača i distributera uključuje uvjet da se kupac (krajnji korisnik) može usprotiviti navedenoj rezervaciji, ali o tom uvjetu nije bio obaviješten? Može li ponašanje kupca (krajnjeg korisnika) (opravdano) utjecati na uvjete sporazuma između dobavljača i distributera?

(¹) Uredba Komisije (EU) br. 330/2010 od 20. travnja 2010. o primjeni članka 101. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađenih djelovanja (SL 2010., L 102, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 3., str. 270.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. srpnja 2020. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Regione Veneto protiv Plan Eco S.r.l

(Predmet C-315/20)

(2020/C 304/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Regione Veneto

Druga stranka u žalbenom postupku: Plan Eco S.r.l

Prethodno pitanje

Kad je riječ o situaciji u kojoj je miješani komunalni otpad, koji ne sadržava opasni otpad, mehanički obradilo postrojenje za energetska oporaba (postupak R1/R12, u smislu Priloga C) Codiceu dell'Ambiente (Zakonik o okolišu) i u kojoj, po završetku tog postupka obrade, proizlazi da obrada nije bitno utjecala na prvobitna svojstva komunalnog otpada, ali je tom otpadu dodijeljena klasifikacija EKO 19.12.12., koju stranke nisu osporavale; u svrhu ocjene zakonitosti prigovora koje je istaknulo tijelo nadležno za izdavanje dozvola u državi podrijetla na temelju načela iz Direktive 2008/98/EZ⁽¹⁾, a koji se odnose na odbijanje prethodnog odobrenje od strane države podrijetla za otpremanje pošiljki obrađenog otpada u proizvodno postrojenje europske države, za uporabu za suspaljivanje ili, pak, kao način dobivanja energije, i osobito prigovora poput onih, u ovom slučaju, utemeljenih:

- na načelu zdravlja ljudi i okoliša (članak 13.);
- na načelu samodostatnosti i blizine, utvrđenom u članku 16. stavku 1. prema kojem „Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere, u suradnji s drugim državama članicama kad je to potrebno ili se preporuča, kako bi uspostavile integriranu i odgovarajuću mrežu postrojenja za zbrinjavanje otpada i postrojenja za oporabu miješanog komunalnog otpada skupljenog iz kućanstava, uključujući slučajeve kad tako skupljeni otpad obuhvaća otpad koji potječe i od drugih proizvođača, uzimajući u obzir najbolje raspoložive tehnike”;
- na načelu, utvrđenom u istom članku 16. stavku 2. posljednjoj rečenici, prema kojem „Države članice obavješćuju Komisiju o svakoj takvoj odluci. Države članice također mogu ograničiti i izlazne pošiljke otpada iz razloga utjecaja na okoliš, kako se navodi u Uredbi (EZ) br. 1013/2006”⁽²⁾;
- na uvodnoj izjavi 33. iste direktive iz 2008. prema kojoj „Radi primjene Uredbe (EZ) br. 1013/2006... o pošiljkama otpada miješani komunalni otpad kako je naveden u članku 3. stavku 5. te Uredbe ostaje miješani komunalni otpad čak i ako je podvrgnut postupku obrade otpada kojom se njegova svojstva bitno ne mijenjaju”;

protive li se propisu [prava Unije] o pošiljkama otpada koji je prije mehaničke obrade bio miješani komunalni otpad Europski katalog otpada (u ovom slučaju EKO 19.12.12., otpad koji nastaje u postrojenjima za mehaničku obradu za postupke oporabe R1/R12) i njegove klasifikacije i, u slučaju potvrdnog odgovora, pod kojim uvjetima i ograničenjima,

konkretnije, što se tiče pošiljki otpada dobivenih obradom miješanog komunalnog otpada, imaju li odredbe članka 16. Direktive iz 2008. na koje se poziva i njezina uvodna izjava 33., koje se izričito odnose na pošiljke otpada, prednost u odnosu na kvalifikaciju koja proizlazi iz Europskog kataloga otpada;

ima li navedeni Katalog normativni karakter ili je riječ o jednostavnoj tehničkoj potvrdi koja je prikladna za homogenu sljedivost svog otpada?”

⁽¹⁾ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL 2008., L 312, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 34., str. 99. i ispravci SL 2015., L 297, str. 9. i SL 2017., L 42, str. 43.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL 2006., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 86. i ispravci SL 2014., L 283, str. 65., SL 2015., L 277, str. 61. i SL 2016., L 188, str. 28.)

Rješenje predsjednika drugog vijeća Suda od 2. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal d'instance Epinal – Francuska) – Cofidis SA protiv YU, ZT

(Predmet C-616/18) ⁽¹⁾

(2020/C 304/15)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 436, 3. 12. 2018.

OPĆI SUD

Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – Société générale i dr. protiv Jedinственоg sanacijskog odbora

(Predmet T-444/20)

(2020/C 304/16)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Société générale (Pariz, Francuska), Crédit du Nord (Lille, Francuska), SG Option Europe (Puteaux, Francuska) (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, odvjetnici)

Tuženik: Jedinствени sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- na temelju članka 263. UFEU-a poništi odluku br. SRB/ES/2020/24 o izračunu *ex ante* doprinosa za 2020. Jedinственоm fondu za sanaciju, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje;
- na temelju članka 277. UFEU-a proglasi sljedeće odredbe Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, Provedbene uredbe i Delegirane uredbe neprimjenjivima:
 - članak 69. stavke 1. i 2., članak 70. stavak 1. i članak 70. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu;
 - članak 4. stavak 2. te članke 6. i 7. i Prilog I. Delegiranoj uredbi;
 - članak 4. Provedbene uredbe;
- tuženiku naloži snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja jer načini izračuna *ex ante* doprinosa Jedinственоm fondu za sanaciju (SRF) predviđeni Uredbom o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu i Delegiranom uredbom ne odražavaju ni stvarnu veličinu ni stvarni rizik institucija.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti jer se mehanizam *ex ante* doprinosa Jedinственоm fondu za sanaciju (SRF) predviđen Uredbom o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu i Delegiranom uredbom temelji na ocjeni koja umjetno otežava profil rizika velikih francuskih institucija, kao što su to tužitelji, i stoga dovodi do neproporcionalno visokog iznosa doprinosa u pogledu stvarnog rizika koji uzrokuju te institucije.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti, s obzirom na to da se izračun iznosa *ex ante* doprinosa utvrđen Uredbom o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, Delegiranom uredbom i Provedbenom uredbom, s jedne strane, ne može dovoljno precizno predvidjeti i da, s druge strane, ne ovisi toliko o vlastitom položaju i profilu rizika institucije, nego o njezinom relativnom položaju u odnosu na druge institucije koje plaćaju doprinose. Konačno, tužitelji smatraju da Komisija nije trebala biti odgovorna za utvrđivanje pokazatelja rizika u okviru Delegirane uredbe jer ti kriteriji imaju izrazito strukturnu i odlučujuću ulogu pri utvrđivanju iznosâ doprinosa (članak 290. UFEU-a).

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave s obzirom na to da Jedinствeni sanacijski odbor (SRB) za izračun varijable rizika ne upotrebljava sve kriterije rizika predviđene Delegiranom uredbom. Tužitelji smatraju da se u pobijanoj odluci, k tomu, ne iznosi dovoljno jasnih i potpunih elemenata da bi oni mogli ponovno izračunati iznos dugovanih doprinosa, što čini i povredu članka 296. UFEU-a.

Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – Crédit agricole i dr. protiv Jedinствenog sanacijskog odbora

(Predmet T-445/20)

(2020/C 304/17)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Crédit agricole SA (Montrouge, Francuska) i 48 drugih tužitelja (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, odvjetnici)

Tuženik: Jedinствeni sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- na temelju članka 263. UFEU-a poništi odluku br. SRB/ES/2020/24 o izračunu *ex ante* doprinosa za 2020. Jedinствenom fondu za sanaciju, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje;
- na temelju članka 277. UFEU-a proglasi sljedeće odredbe Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, Provedbene uredbe i Delegirane uredbe neprimjenjivima:
 - članak 69. stavke 1. i 2., članak 70. stavak 1. i članak 70. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu;
 - članak 4. stavak 2. te članke 6. i 7. i Prilog I. Delegiranoj uredbi;
 - članak 4. Provedbene uredbe;
- tuženiku naloži snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga, koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-444/20, Société générale i dr./Jedinствeni sanacijski odbor.

Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – Confédération nationale du Crédit mutuel i dr. protiv Jedinствenog sanacijskog odbora

(Predmet T-446/20)

(2020/C 304/18)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Confédération nationale du Crédit mutuel (Pariz, Francuska) i 25 drugih tužitelja (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, odvjetnici)

Tuženik: Jedinствeni sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- na temelju članka 263. UFEU-a poništi odluku br. SRB/ES/2020/24 o izračunu *ex ante* doprinosa za 2020. Jedinstvenom fondu za sanaciju, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje;
- na temelju članka 277. UFEU-a proglasi sljedeće odredbe Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, Provedbene uredbe i Delegirane uredbe neprimjenjivima:
 - članak 69. stavke 1. i 2., članak 70. stavak 1. i članak 70. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu;
 - članak 4. stavak 2. te članke 6. i 7. i Prilog I. Delegiranoj uredbi;
 - članak 4. Provedbene uredbe;
- tuženiku naloži snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga, koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-444/20, *Société générale* i dr./Jedinstveni sanacijski odbor.

Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – BNP Paribas protiv Jedinstvenog sanacijskog odbora

(Predmet T-447/20)

(2020/C 304/19)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: BNP Paribas (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- na temelju članka 263. UFEU-a poništi odluku br. SRB/ES/2020/24 o izračunu *ex ante* doprinosa za 2020. Jedinstvenom fondu za sanaciju, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- na temelju članka 277. UFEU-a proglasi sljedeće odredbe Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, Provedbene uredbe i Delegirane uredbe neprimjenjivima:
 - članak 69. stavke 1. i 2., članak 70. stavak 1. i članak 70. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu;
 - članak 4. stavak 2. te članke 6. i 7. i Prilog I. Delegiranoj uredbi;
 - članak 4. Provedbene uredbe;
- tuženiku naloži snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-444/20, Société générale i dr./Jedinstveni sanacijski odbor.

Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – BPCE i dr. protiv Jedinstvenog sanacijskog odbora**(Predmet T-448/20)**

(2020/C 304/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: BPCE (Pariz, Francuska) i 44 drugih tužitelja (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- na temelju članka 263. UFEU-a poništi odluku br. SRB/ES/2020/24 o izračunu *ex ante* doprinosa za 2020. Jedinstvenom fondu za sanaciju, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje;
- na temelju članka 277. UFEU-a proglasi sljedeće odredbe Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, Provedbene uredbe i Delegirane uredbe neprimjenjivima:
 - članak 69. stavke 1. i 2., članak 70. stavak 1. i članak 70. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu;
 - članak 4. stavak 2. te članke 6. i 7. i Prilog I. Delegiranoj uredbi;
 - članak 4. Provedbene uredbe;
- tuženiku naloži snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga, koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-444/20, Société générale i dr./Jedinstveni sanacijski odbor.

Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – Banque postale protiv Jedinstvenog sanacijskog odbora**(Predmet T-449/20)**

(2020/C 304/21)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: La Banque postale (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- na temelju članka 263. UFEU-a poništi odluku br. SRB/ES/2020/24 o izračunu *ex ante* doprinosa za 2020. Jedinstvenom fondu za sanaciju, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- na temelju članka 277. UFEU-a proglasi sljedeće odredbe Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, Provedbene uredbe i Delegirane uredbe neprimjenjivima:
 - članak 69. stavke 1. i 2., članak 70. stavak 1. i članak 70. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu;
 - članak 4. stavak 2. te članke 6. i 7. i Prilog I. Delegiranoj uredbi;
 - članak 4. Provedbene uredbe;
- tuženiku naloži snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-444/20, Société générale i dr./Jedinstveni sanacijski odbor.

Tužba podnesena 14. srpnja 2020. – Roxtec protiv EUIPO-a – Wallmax (prikaz crnih krugova na narančastom kvadratu)

(Predmet T-455/20)

(2020/C 304/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Roxtec AB (Karlskrona, Švedska) (zastupnici: J. Olsson i J. Adamsson, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Wallmax Srl (Milano, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije (prikaz crnih krugova na narančastom kvadratu) – žig Europske unije br. 14 784 375

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. travnja 2020. u predmetu R 2385/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 7. stavka 1. točke (e) podtočke (ii) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 22. srpnja 2020. – Industria de Diseño Textil protiv EUIPO-a – Ffauf Italia (ZARA)**(Predmet T-467/20)**

(2020/C 304/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Industria de Diseño Textil; SA (Arteixo, Španjolska) (zastupnik: G. Marín Raigal i E. Armero Lavie, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Ffauf Italia SpA (Riese Pio X, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: registracija verbalnog žiga Europske unije ZARA – prijava za registraciju br. 89 29952

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. svibnja 2020. u predmetu R 2040/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je prihvaćen prigovor u odnosu na dobra i usluge iz razreda 29., 30., 35. i 43. te odbije postojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu u smislu članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća za sva osporena dobra i usluge;
- naloži EUIPO-u i, ovisno o slučaju, drugoj stranci u postupku pred EUIPO-om snošenje troškova ove tužbe.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 47. stavaka 2. i 3. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća te članka 22. stavaka 3. i 4. Provedbene uredbe Komisije (EZ) 2868/95;
 - Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 24. srpnja 2020. – LB protiv Parlamenta**(Predmet T-468/20)**

(2020/C 304/24)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužiteljica: LB (zastupnik: O. Schmechel, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 2. srpnja 2020. o njezinu premještanju u Ured za vezu Europskog parlamenta u Luxembourg s učinkom od 1. rujna 2020.;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: Nepostojanje obrazloženja

- Odluka o premještanju formalno je nezakonita jer nije obrazložena. Trebalo ju je, međutim, obrazložiti u skladu s člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) i člankom 296. UFEU-a s obzirom na to da je tuženik jasno mogao prepoznati tužiteljčin interes za to.

2. Drugi tužbeni razlog: Povreda postupka u pogledu provedbe odluke

- U skladu s odlukom, tužiteljica je mogla odbiti radno mjesto u Uredu za vezu Europskog parlamenta (u daljnjem tekstu: EPLO) u Luxembourg, što je i učinila. Stoga premještaj na to radno mjesto više nije dolazio u obzir.

3. Treći tužbeni razlog: Povreda dužnosti brižnog postupanja. Premještanjem u drugo mjesto rada povrijeđena je poslodavčeva dužnost brižnog postupanja jer taj premještaj nije bio u skladu s više temeljnih prava iz Povelje. Povrijeđena su osobito sljedeća prava:

- Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života (čl. 7. i 33.) i pravo maloljetne kćeri na održavanje redovitog osobnog odnosa i izravan kontakt s oba roditelja (čl. 24.) s obzirom na to da bi tužiteljčina obitelj morala živjeti odvojeno: kćer bi ostala s ocem u Berlinu, a tužiteljica bi se sama morala preseliti u Luxembourg.
- Pravo na jednakost pred zakonom (čl. 20) i nediskriminacija (čl. 21.). Na tužiteljicu se, kao dužnosnicu EPLO-a koja je u braku i majka je maloljetne kćeri, nad kojom dijeli roditeljsku skrb sa svojim suprugom, primjenjuje obveza mobilnosti, na temelju koje se premješta u Luxembourg. Dužnosnici EPLO-a koji žive odvojeno ili su razvedeni, a dijele roditeljsku skrb nad maloljetnim djetetom oslobođeni su navedene obveze do djetetove punoljetnosti, pri čemu ne postoji objektivan razlog za takvu razliku u postupanju.

4. Četvrti tužbeni razlog: Nproporcionalnost premještanja u drugo mjesto rada

- Nije provedeno odvagivanje tužiteljčinih i tuženikovih interesa, unatoč obvezi potonjeg da ga provede u okviru svoje dužnosti dobre uprave (čl. 41. Povelje).
- Zaštićeni tužiteljčini interesi jasno prevaguju nad tuženikovim interesima za provedbu premještanja.

— Premještaj iz berlinskog EPLO-a u EPLO u Luxemburgu nije bio u interesu službe.

5. Peti tužbeni razlog: Zloupotrebavanje diskrecijske ovlasti

— Tuženik ne priznaje svoju diskrecijsku ovlast i stoga se njome nije koristio.

6. Šesti tužbeni razlog: Zaštita legitimnih očekivanja

— Od tužiteljčina imenovanja 2001. do donošenja odluke Predsjedništva Europskog parlamenta o mobilnosti iz 2018. primjenjivalo se načelo da dužnosnici skupine AST poput tužiteljice ne podliježu obvezi mobilnosti. To načelo primjenjivalo se od odluke o mobilnosti iz 1998., a potvrđeno je i u naknadnim odlukama Predsjedništva Europskog parlamenta iz 2002. i 2004.

— Zaštićena su tužiteljčina legitimna očekivanja u pogledu kontinuiranog važenja iznimke od obveze mobilnosti. Promjena pravila stoga zahtijeva odgovarajuće prijelazne odredbe i iznimke. Predviđeno trogodišnje prijelazno razdoblje neprikladno jer se njime ne izbjegava razdvajanje tužiteljčine obitelji. Nedostaje iznimka za njezin slučaj.

7. Sedmi tužbeni razlog: Gubitak prava

— Tuženik je izgubio mogućnost da tužiteljici naloži obvezu mobilnosti promjenom mjesta rada jer je on sâm, opetovanim izuzimanjem dužnosnika skupine AST od te obveze, kod tužiteljice stvorio dojam da navedenu promjenu ne treba očekivati.

Tužba podnesena 28. srpnja 2020. – Bigben Connected protiv EUIPO-a – Forsee Power (FORCE POWER)

(Predmet T-478/20)

(2020/C 304/25)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelj: Bigben Connected (Fretin, Francuska) (zastupnik: M. Chaminade, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Forsee Power (Pariz, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije FORCE POWER – prijava za registraciju br. 16 541 377

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. svibnja 2020. u predmetu R 2184/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

- naloži EUIPO-u i podnositelju prigovora snošenje troškova, uključujući one koji su nastali u postupku pred Odjelom za prigovore i pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 28. srpnja 2020. – Eurobolt i dr. protiv Komisije

(Predmet T-479/20)

(2020/C 304/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Eurobolt BV ('s-Heerenberg, Nizozemska), Fabory Nederland BV (Tilburg, Nizozemska), ASF Fischer BV (Lelystad, Nizozemska), Stafa Group BV (Maarheeze, Nizozemska) (zastupnici: S. De Knop, B. Natens i A. Willems, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi da je tužba dopuštena;
- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2020/611 od 30. travnja 2020. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Uredbom Vijeća (EZ) br. 91/2009 o uvozu određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje poslanih iz Malezije, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Malezije ili ne⁽¹⁾; i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se zbog retroaktivnog „popravljanja” povrede bitnog postupovnog zahtjeva Uredbom (EU) 2020/611 povređuju članci 266. i 264. Ugovora o funkcioniranju Europske unije te načelo djelotvorne pravne zaštite.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Uredbom (EU) 2020/611, zbog nepostojanja valjane pravne osnove, povređuju članak 13. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1225/2009⁽²⁾, članak 5. stavci 1. i 2. Ugovora o Europskoj uniji („UEU”) te načelo dobre uprave.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se zbog zabrane otplate i nalaganja naplate otplaćenih antidampinških pristojbi, Uredbom (EU) 2020/611 povređuje članak 5. stavci 1. i 2. UEU-a.

(¹) SL 2020., L 141, str. 1.

(²) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (Kodificirana verzija) (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11, svezak 30., str. 202. i ispravak SL 2016., L 44, str. 20.)

Tužba podnesena 28. srpnja 2020. – Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics i Jushi Egypt for Fiberglass Industry protiv Komisije

(Predmet T-480/20)

(2020/C 304/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (Ain Sukhna, Egipat), Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (Ain Sukhna) (zastupnici: B. Servais i V. Crochet, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2020/776 od 12. lipnja 2020. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta (¹) i o izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/492 o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje;
- naloži Komisiji i svakom intervenijentu kojemu bi moglo biti dopušteno poduprijeti Komisiju, snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Komisijina metodologija za izračun subvencijske marže tužitelja protivi članku 1. stavku 1., članku 5. stavku 1., članku 6., članku 12. stavku 1. točki (c) i članku 24. stavku 1. Uredbe (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (²).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Komisijina odluka o kompenzaciji financijskih doprinosa koje su odobrila kineska javna tijela protivi članku 2. točkama (a) i (b), članku 3. stavku 1. točki (a), članku 4. stavcima 2. i 3. Uredbe (EU) 2016/1037.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Komisijina odluka u vezi s davanjem zemljišta Jushiju protivi pravu obrane tužitelja i članku 30. kao i članku 3. stavku 2., članku 5. i članku 6. točki (d) Uredbe (EU) 2016/1037.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Komisijina odluka o kompenzaciji uvozne tarife sustava rabata za uvezene materijale u odnosu na Jushija protivi članku 3. stavku 1. točki (a) podtočki (ii), članku 3. stavku 2. i članku 5. Uredbe (EU) 2016/1037.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Komisijina odluka o kompenzaciji poreznog tretmana gubitaka u tečajnim razlikama protivi članku 3. stavku 2. i članku 4. stavku 2. točki (c) Uredbe (EU) 2016/1037.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Komisijina metodologija za određivanje marže sniženja cijena u odnosu na tužitelje protivi članku 1. stavku 1., članku 2. točki (d), članku 8. stavcima 1. i 5. Uredbe (EU) 2016/1037.

⁽¹⁾ SL 2020., L 189, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (kodificirani tekst) (SL 2016., L 176, str. 55.)

Tužba podnesena 31. srpnja 2020. – Magnetec protiv EUIPO-a – (CoolTUBE)

(Predmet T-481/20)

(2020/C 304/28)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Magnetec – Gesellschaft für Magnettechnologie mbH (Langensfeld, Njemačka) (zastupnici: M. Kloth, R. Briske i D. Habel, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije CoolTUBE – prijava za registraciju br. 18 022 606

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. svibnja 2020. u predmetu R 1755/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući i troškove nastale tijekom postupka pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - Povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 3. kolovoza 2020. – SATSE protiv Komisije**(Predmet T-484/20)**

(2020/C 304/29)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Sindicato de Enfermería (SATSE) (Madrid, Španjolska) (zastupnica: M. Sesmero González, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

— Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da poništi Direktivu Komisije (EU) 2020/739 od 3. lipnja 2020. o izmjeni Priloga III. Direktivi 2000/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu uvrštenja virusa SARS-CoV-2 na popis bioloških agensa za koje se zna da uzrokuju zarazu kod ljudi i o izmjeni Direktive Komisije (EU) 2019/1833, objavljenu u Službenom listu Europske unije 4. lipnja 2020. (L 175 str. 11. do 14.).

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 2. i 18. Direktive 2000/54/EZ, i njezina Priloga III.

— U tom pogledu navodi se nepostojanje djelotvornog načina liječenja ili profilakse protiv biološkog agensa SARS-CoV-2; činjenica da se radi o virusu koji se smatra vrlo zaraznim i koji mutira, te stoga predstavlja visoki rizik od širenja u kolektivitetu; činjenica da korona virus SARS-CoV-2 izaziva patologije i teške simptome koji mogu uzrokovati teške bolesti kod čovjeka i time predstavlja ozbiljnu opasnost za radnike.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na bitnoj povredi pravila postupka zbog nepostojanja obrazloženja u sklopu razvrstavanja biološkog agensa SARS-CoV-2 u skupinu 3.

— U tom pogledu, stranka navodi da je, iako Komisija priznaje da ne postoji cjepivo i djelotvoran način liječenja, i unatoč odredbi članka 2. Direktive 2000/54/EZ, SARS-CoV-2 razvrstan u rizičnu skupinu 3 umjesto skupinu 4.

Tužba podnesena 5. kolovoza 2020. – Junqueras i Vies protiv Parlamenta**(Predmet T-485/20)**

(2020/C 304/30)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Španjolska) (zastupnik: A. Van den Eynde Adroer, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da poništi odluku Europskog parlamenta (Glavne uprave za financije – Uprave za financijska i socijalna prava zastupnika) dostavljenu pismom Didiera KLETHIJA, od 7. svibnja 2020., prema kojemu se plaća europskog zastupnika Oriola Junquerasa Viesa može isplatiti samo za razdoblje od 25. rujna 2019. do 2. siječnja 2020., sukladno članku 10. Statuta zastupnika Europskog parlamenta, i naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi presude velikog vijeća Suda Europske unije od 19. prosinca 2019. donesenoj u prethodnom postupku C-502/19, Junqueras Vies, u dijelu u kojem se njome O. Junquerasu priznaje status zastupnika Europskog parlamenta od 13. lipnja 2019., jer primjenom te presude ne postoji razlog nespojivosti iz članka 7. stavka 2. Izbornog akta iz 1976.
 2. Drugi tužbeni razlog temelji se na potrebi, u konkretnom slučaju, neformalnog tumačenja članka 7. stavka 2. Izbornog akta iz 1976. u mjeri u kojoj je, s obzirom na pasivnost Parlamenta kada je trebalo zaštititi imunitet O. Junquerasa, on bio materijalno i fizički spriječen, protiv svoje volje, podnijeti ostavku na mjesto zastupnika Congreso de los Diputados (Zastupnički dom, Španjolska) i stupiti na dužnost kao član Europskog parlamenta.
 3. Treći tužbeni razlog temelji se na potrebi, u ovom slučaju, materijalnog a ne formalnog tumačenja članka 7. stavka 2. Izbornog akta iz 1976. u mjeri u kojoj nisu ispunjeni materijalni uvjeti razloga nespojivosti, s obzirom na to da je O. Junqueras neprestance bio suspendiran s dužnosti zastupnika u Congreso de Diputados (Zastupnički dom, Španjolska), a suspendirana su mu i sva prava i prihodi koji pripadaju toj funkciji, te je osim toga protiv svoje volje ostavljen na toj dužnosti jer je bio fizički i materijalno spriječen podnijeti ostavku na navedenu dužnost kako bi stupio na dužnost člana Europskog parlamenta.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR